

Provisionalment: Plaça Jordi de Sant Jordi -
GIRONA

Tel. 972 22 50 44

www.cinematruffaut.com

a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

Papicha **Argèlia, 2019**

Direcció: Mounia Meddour

Intèrprets: Marwan Zeghib, Lyna
Khoutri, Shirine Boutella, Amira Hilda
Douaouda, Yasin Houicha

Durada: 106 min.

Gènere: drama

Idioma: àrab i francès

Data d'estrena: 07/08/20

La barbàrie a l'Argèlia dels anys noranta

En àrab, Papicha és una expressió utilitzada per definir una joveneta extrovertida i emancipada. Estem l'any 1990 a Alger. L'acció s'ubica al cor del campus universitari. Nedjma, de 18 anys, persegueix el seu somni de convertir-se en una estilista. Fora dels murs de la universitat, les milícies islamistes i les brigades armades de dones volen imposar la seva llei. "Cobriu-vos abans que un sudari ho faci! », Expliquen les noies. Nedjma tracta de deslliurar-se d'aquest atac polític contra la seva activitat. La seva germana, una jove periodista, és assassinada al mig del carrer, "culpable" d'anar massa ben vestida. Papicha parla de la "dècada negra" de la guerra civil algeriana. Parla de la repressió política i religiosa que va viure el país als anys noranta.

Nedjma (Lyna Khoutri) i les seves germanes resistents intentaran organitzar una desfilada de moda. Ho faran lluny dels rígids cànons que els islamistes zelosos volen imposar, basats en la hijab per a totes les noies. Elles voldran reivindicar el seu cos de dones adolescents, mentre el govern vol suprimir qualsevol visió del cos femení. Nedjma està tan sacsejada per la deriva terrorista de sectaris de la seva fe, que vol sobreviure. Vol afirmar la seva identitat, frenar prohibicions i amenaces de mort. Vol obrir una bretxa saludable però arriscada, en un rerefons d'atacs i assassinats. Es convertirà en una reb el davant la mortal mortalitat d'aquests apòstols de l'odi que només tenen com a objectiu dominar i humiliar.

Per a la seva primera ficció, Mounia Meddour,

nascuda a Algèria vol construir un manifest al voltant d'una generació perduda. Ella va fugir a França amb els seus pares durant la sinistra dècada dels noranta. Va veure que en el seu entorn van morir desenes de milers de persones. Per això, Papicha adopta una posada en escena enèrgica, el més propera possible a les cares d'unes dones fortes i rebels. La pel·lícula vol traduir el confinament, l'asfíxia i la claustrofòbia. Mounia Meddour signa una bonica pel·lícula de protesta al voltant d'una situació passada, recupera situacions autobiogràfiques, construeix un relat ple de calor i d'humor. Papicha acaba parlant de la importància que pot arribar a tenir la solidaritat i la complicitat davant l'adversitat. Un grup de joves estudiants s'es convertiran en fúries que lluiten per a conquerir la seva dignitat. La pel·lícula afirma una llibertat de to en els diàlegs i una ironia devastadora. Mounia Meddour parteix d'un llenguatge planer per acabar dissenyant una obra colpidora, realitzada des de la seva forta implicació personal. Va ser presentada a Cannes 2019 en la secció Un certain regard, convertint-se en un dels grans èxits de públic de la secció.

Àngel Quintana
Col·lectiu de crítics de cinema de Girona